

Arkadij Petrov **Co bylo dřív? Slepice, nebo vejce?**

Číslo π je ukazatel otáčení. Je to symbol absolutní matematické harmonie. V centru kružnice je vždy bod. Je to spirálový bod zlatého řezu, číslo φ (fí). Jestliže k π a φ přidáme sebe (já), dostaneme jméno prorocství: Pythie (v ruštině je výslovnost: Pifija – pozn. překl.), to znamená π , φ a já.

Z toho plyne, že dešifrovaný symbol odhaluje svůj vnitřní význam jiným objektům. Ve výsledku vzniká jiný rytmus myšlení, vnímání a chápání.

Ze starých legend víme, že bohyně osudu, moiry, natáčely na svá vřetena niti lidských životů. Když nit vede lineárně, není hmoty projevu její skryté energie. Jestliže vzniká kruhovitý pohyb, vzniká inertní stav, to znamená projev dynamického stavu. Inertnost je stav objektivizace vnitřní vlny pohybu. Vřeteno Ananky smotává vesmír každého člověka do jediného bodu, protože myslíme v následnostech. Ale Bůh v následnostech nemyslí, je alogický.

Jeho hlavním stavem je tvoření. A tvoření je neobvyklost. To co On dělá, nevyplývá z ničeho. Ale to, co děláme my, vyplývá z našich domněnek.

Bůh myslí v nesčetných paralelizmech. Proto v jeho vnímání slepice i vajíčko vznikají, to znamená, že se tvoří zároveň, současně, nikoli následně. A my jsme také stvořeni hned. A každý je odvěčný stejně jako Bůh, i když má ve fyzické realitě rodiče, aby v sobě ochraňoval zkušenost a následnost svého rodu.